

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 101.

Z KRAKOWA DNIA 17. GRUDNIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 9 Grudnia.

N. Cesarz i Król raczył nasyłaskawiey przed swym wyjazdem z tej stolicy udzielić następujące ozdoby Jenerałom i Oficerom woyska Polskiego.

Order Orła Białego Polskiego

Jenerałom: Zajączkowi, Dąbrowskiemu, Sierakowskiemu i Wielhorskiemu.

*Ozdobę brylantową, Orderu S. Anny
Iwskiej Klasy.*

Jenerałowi Dywizyi Dowodcy Gwardyi Królewskiej Hrabiemu Wincentemu Krasińskiemu.

Order S. Stanisława Iwskiej Klasy.

Jenerałom Dywizyi: Roźnieckiemu Jyodorowi Krasińskiemu, Hauke, Chłopcickiemu.

Order S. Włodzimierza 3ciej Klasy.

Jenerałom Brygady: Tolińskiemu, Rautenstrauchowi, Kurnatowskiemu i Cichockiemu.

Order S. Stanisława 2giej Klasy.

Jenerałom Brygady: Sierawskiemu i Łubieńskiemu.

*Ozdobę brylantową Orderu S. Anny
2giej Klasy.*

Pułkownikom: Zymirskiemu, Siemiąt-

kowskiemu, Giełgudowi i Podpułkownikowi Trembickiemu.

Order S. Anny 2giej Klasy.

Pułkownikom: Szymanowskiemu, Szepetyckiemu, Potockiemu (Antoniemu), Suchorzewskiemu i Zdzitowieckiemu.

Order S. Włodzimierza 4tej Klasy.

Podpułkownikom: Szembekowi, i Szwerynowi, Kapitanowi Brand ze Sztabu głównego.

Order S. Anny 3ciej Klasy.

Sekretarzowi z Biór-woiennych, Gautier.

Na dniu 2 b. m. Panna Wizytatorka, zgromadzenia Siostr miłosierdzia, wraz z Panną Przełożoną Szpitala Dzieciątka Jezus, i asystryntką, miały szczęście pozyskać audyencyą u N. Pana. Przedstawione były przez JQ. Xcia Imć Konstantego Czarotoryskiego. Podany memoryał, i w tym wyrażone prozby, nietylko nasyłaskawiey Monarcha przyjął, ale i przychylił się do uskutecznienia onych obieczał, a wypytyując się o stan terażniejszy Szpitala Dzieciątka Jezus i potrzeby onegoż, opiekę swoją i wsparcie przyrzec raczył. Wysta-

ne Siostry. wracając do swego zgromadzenia, pocieszyły tak pewną nadzieją całego zgromadzenia, i cierpiącą ludzką, przynosząc im zapewnienie łaskawych Monarchy względów.

Najłaskawszy nasz Monarcha Alexander I. nie przestając na troskliwym szuwaniu około ogólnego dobra ludow berłu swojemu podległych, z dobrotliwą chęcią przychyła się jeszcze na proźby prywatnych Obywateli, i uprzejmą łaskawością swoją ich uszczęśliwia. — Dowod tego mieliśmy dnia 5 b. m. w Warszawie. Skłonił się na zaniesioną do siebie proźbę trzymania do chrztu syna W. Klemensa Zakrzewskiego z Podgębic. Obrządek ten religijny odbył się w zamieszkanu W. W. Zakrzewskich. Ze strony Najjaśniejszego Cesarza i Króla trzymał do chrztu JO Xże Konstanty Czartoryski Jenerał Adjutant Jego Cesarsko-Królewskiej Mości z JW, Zofią Zamoyską Woiewodziną, siostrą swoją. Tak to szczerobliwy i wspamatomyślny władca, prócz cnot rządowych, słodką charakteru swego uprzejmością wszystkich serca zniwala sobie.

Dnia 6 b. m. jako w dzień orderu S. Katarzyny i Imienin Wielkiej Xiężney Katarzyny, Xiężney Oldenburskiej, siostry N. Cesarza i Króla, władze krajowe złożyły powinszowanie Jego Cesarzewiczowskiej Mości W. Xciu Konstantemu, który potem przytomny był na wielkiej parady woyskowej i na nabożeństwie w zamku w kaplicy Greekiej. Wieczorem był świętny bal u W. Łanskoj Hrzesa, Rządu tymczasowego. Wczoray zaś, dnia 8 b. m. obchodzono tu uroczystość ustanowienia orderu woyskowego S. Jęzszego, i

wzwyższy zaszczytami nim Kawalerowie obecni byli na nabożeństwie, w kaplicy wspomnioney odprawionem.

JO. Xże Antoni Radziwiłł wyjechał z tej stolicy do Poznania.

Przeciagnęła w tym tygodniu przed Warszawę powracająca do oycyzny dywizya ulanow dowodztwa Jenerala Potulankowa, z czterech pułkow złożona. Ciągnie za nią dywizya huzarow z 4ch pułkow, dowodztwa Jenerala Wasilczukow. Pułkownikiem jednego z tych pułkow huzarskich jest Xże Kastyriot Dergolewicz Skanderberg. Dalszy pochod tej ostatniej dywizyi wstrzyma się nieco przed zerwaniem się w dniu 7 b. m. mostu pod Warszawą.

Po jednodniowey znaczney odwilży d. 3go, a trzydniowych przymrozkach, nastaly nagle wielkie mrozy; i tak dnia 7 było stopni zimna 20, d. 8go 22, a dnia 21.

Odalszey szczęśliwey podróży N. Pana następujące mamy wiadomości:

Z Siedlec d. 5 Grudnia.

W dniu 3 b. m. Departament Siedlecki doznał szczęśliwey chwili oglądania w granicach swoich Najłaskawszego z Monarchow Cesarza Alexandra, Króla Polskiego. Uczucia wdzięczności i hołdu uszanowania dla Ojca oycyzny, którego los ustalić raczył, nie są do opisania, moment ten drogi przybycia N. Pana w Departament Siedlecki, pod względem powszechney radości, którą mieli honor okazywać mieszkańcy całego kraju Polskiego, tem się różnił, że inne Departamenty witaly swoje Króla ożywione nadzieją bliźszego Go oglądania, a Departament

Siedlecki zęgał opuszczającego granicę Królestwa tego, które pod potężnem Jego ramięm w bycie politycznym eksystuje, i którego wszyscy mieszkańcy iednakie ni uczuciami wdzięczności powodowani, w nadytłuższym przeciągu czasu nie mogą mieć zbywającego momenta od chęci przekonania N. Monarchy o nieporównanem uwielbieniu Jego osoby, i przywiązaniu do Króla i oyczyzny. — W dniu powyżey oznaczonym, o godzinie w pół do 8mej wieczorem stanął N. Pan w Węgrowie. iako pierwszy stacyi Departamentu Siedleckiego, powitany w przod na granicy od Prefekta, Jenerała Brygady Axamitowskiego, Kommandanta Departamentu, miejscowego Podprefekta, i licznie zgromadzonych obywateli. — Oświeconą umyślnie przyrządzonemi kagańcami i pochodniami drogę Monarcha z pośpiechem odbywał podróż, w czasie której od licznie zgromadzonego ludu wszędzie był witany radosnemi okrzykami: Niech żyje Król! Na pierwszej stacyi, to jest, w Węgrowie przed miastem wystawiona była staraniem mieszkańców onegoż brama tryumfalna, która z powodu nastąpnego przejazdu w wieczornej porze, dobrze będąc oświeconą, w otwartem miejscu piękny sprawiła widok. — Stacya przepięgowa i pokoje dla N. Pana przysposobione były w mieszkaniu Podprefekta, do którego wiezna brama z długim murem przyozdobiona transparentami, kosztem zaś obywateli doskonale oświecona, wielkością swoją zadziwiała, zwłaszcza że przyległego farnego kościoła front był podobnież illuminiowany; co wszystko iedną stanowiąc ścianę, nader okazały czyniło widok. — W samym dziedzińcu, po

iedney stronie z transparentami było oświecone Kollegium XX. Komunistów, a po drugiej stronie długi mur, w pośrodku którego XX. Kamunisti własnem staraniem przyozdobili drugą bramę; gdzie po obu bokach na wzniesionych amysłnie wschodach rozstawionemi zostali w porządku klas uczniowie szkół wydziałowych. — Okna przygotowanego mieszkania dla N. Monarchy miały główny widok na ogrod, w którym naprzeciwko tychże kosztem obywateli przez Radę Powiatową Węgrowską wystawioną była wielka brama tryumfalna kosztownie oświecona i napełniona pięknych przystosowań transparentami. — Lud Starozakonnego wyznania pośpieszył podobnież z przyozdobieniem swojej ulicy bramą tryumfalną wystawioną w gnieście Gotyckim, całe zaś miasto było oświecone, a na różnych prywatnych domach znajdowały się transparenta, wyobrażające cyfry Monarchy. — Wiadz N. Pana w granice Departamentu Siedleckiego oznaymiony był przez wystrzały rozstawionych po drodze moździerzy, przybycie zaś do stacyi hukiem dział i odgłosem dzwonów.

Wszystkie główne przyozdobienia tej stacyi nastąpiły za szerególnem staraniem Ww. Buyno Podprefekta i Marchockiego Prezesa Rady Powiatowej Węgrowskiej, z których pierwszy w dniu oznaczonym na przybycie N. Pana dał bal dla licznie zgromadzonego obywatelstwa obojey płci. — Tegoż samego dnia N. Pan poprzedzony od Prefekta Departamentu, Jenerała Brygady Kommandanta w Departamencie Siedleckim, przybył o godzinie stey wieczorem do Stacyi Sokołowa, która podobnież iak pierwsza bramami

tryumfalnemi doskonale oświetonemi została przyozdobiona, niemniej urządzony nocleg za staraniem WW. Unerzyckiego Podprefekta Powiatu Łosickiego i Kobyleńskiego, tamecznego dziedzica. Naza jutrz o godzinie ótej rano N. Pan raczył łaskawie przyjąć od Prefekta i Jenerała Kommandanta Departamentu, niemniej obecnych obywateli pożegnanie, a przy odjeździe za Bug do stacyi Granne licznie zgromadzony lud przez głośnie okrzyki Niech żyje Król! wynurzał swoje życzenia najszcześniejszej podróży.

Z Wiedna d. 9 Grudnia.

N. Cesarzowa opuściła d. 1 Grudnia Wenecya i udała się do Modeny, gdzie na tonie swey familii część zimy zamyśla przebędzić. Odiądz iey nastąpił na okręcie, któremu towarzyszyło mnostwo innych okrętów i powszechny żal z oddalenia się Monarchini, która wdziękami i łaskawością swoją wszystkie więta sobie serca.

Dzisieysza gazeta Dworska zawiera zgią umowę dołączoną do IX. artykułu głównego traktatu między zprzymierzonymi Mocarstwami i Francją pod d. 20 Listopada zawartego, tyczącą się pretensy rzeczonych Mocarstw z traktatu pokoju d. 30 Maia 1814 pochodzących do Francyi, która oznacza czas ich obrachowania i wypłacenia.

Z Paryża d. 27 Listopada.

D. 23 po mszy pożegnali Króla Królewicz Wirtemberski, Xże Metternich i Baron Mülling (były gubernator Paryski.) Królewicz Pruski August iadł tego dnia ohiad u owdowiałey Xiężny Orleanu. W wieczor Xże Duras w prowadził Hrabina La Valette (małżonkę skazanego na

śmierć bylego Jen. Dyrektora poczty) na audyencyą do Króla, która dosyć długa trwała. Smutek i zapłakane oczy Hrabiny przy wyjściu, każą się domyslać, iż J. K. Mość nie mógł poyść za skłonnością serca swojego w darowaniu winy iey małżonkowi. Miała ona także audyencyą u Xcia Richelieu.

D. 24 dał Król audyencyą postowi Neapolitańskiemu, a potem Jen. porucz. Ziethen, który ma naywyższe dowodztwo nad pozostałemi we Francyi woyskami Pruskiemi.

D. 25 o godzinie 11 przed południem zebrała się izba Parow dla słuchania udzielonego iey przez ministrow nowego traktatu pokoju. (Ogłoszonego w 99 N. Gazety Krakowskiej pod napisem z Wiednia.) Ministrowie sprawiedliwości, związkow zagranicznych, spraw wewnetrznych, woienny, morski i skarbu wprowadzonymi zostali. Xże Richelieu, prezes rady Ministrow, zabrał głos i mowil iak następuje:

"Mci Panowie! Król zlecił mi, abym udzielił izbie dawno zapowiedziane i niecierpliwie oczekiwane dzieło, przez które po 8 miesięcznym nieladzie, utracieniach i klęskach bez liczby, które Europę przestraszyły, a Francją spustoszyły, ustalone nakoniec ostatec nie zostało systema politycznych naszych stosunkow z obcemi krajami i Monarchami. Przeczytam wam, Mci Panowie, to dzieło. (Tu przeczytał traktat i dołączone do niego umowy.) Potem daley mowil: " Po długich i żywych sporach, w których naygromnieysze roszczono do nas pretensye, i nakoniec od nich odstapiono, podam nam przeczytane wam dopiero ultimatum

do podpisania, które nagle i nieodbite powody nakazywały nam przyjąć i podpisać. „(Tu rozwodzi się Minister nad rzezonemi pretensjami; na końcu zapewnia izbę, iż oprócz wyżej udzielonych niema żadnych tajnych warunków.)

Izba Parow data Ministrowi zaświadczenie na udzielone iey papiery, i postanowiła na wniosek iednego z swoich członkow, iż Prezes udać się ma do Króla i zapewnić J. K. Mość o nieustalej miłości, wierności, przychylności i gorliwości izby, z iakimi wszystkie środki i usiłowania, które okoliczności J. K. Moci wskażą, wspierać, i zawsze przychylić się będzie do wszystkich oycowskich Jego uczuciw.

Toż udzielenie izbie Deputowanych na tąpiło o godzinie 2 z południa ztą tylko ro nicą, iż Xże Richelieu oświadczył w mowie swojej, że lubo zatwierdzenia trakt tu nie są ieszcze wymienione, zaufanie iednak Króla w izbach i nawet okoliczności nie dozwolity mu wstrzymywać aż do owego czasu tego udzielenia. (Z strony deputowanych głębokie było zachowane milezenie.) Xże mówił daley: „ Z tey izby, w której wybor ludu Francuzkiego zasiada i zebrany iest z mężow, którym wolny obior powierzył nayważniejsze interesu kraiu, słyszeć Francya powinna nay pierwsze prawdy, &c.

Onegday z ministerstwa wojennego wyszły rozkazy i instrukcyje do kommissarzow, którzy mają zlecenie oddać wojskom zprzymierzonem postanowione traktatem do osadzenia twierdze, i w 24 godzin poodebraniu tych rozkazow wyiechac na swoje miejsca musieli.

Urządzenie gwardyi Królewskiej i-

dzie teraz szypko i wkrótce będzie uzupełniona. D. 6 b. m. ieszcze Minister spraw wewnętrznych wydał okolnik do departamentow, aby każdy przez dobrowolny zaciąg przysłał swoy kontyniens w ludziach do gwardyi Królewskiej.

Minister woyny wydał rozkaz, iż urlopowani i na połowie żołdu będący oficerowie nie kwartalnie, ale miesięcznie żołd swoy pobierać mają.

Z rozkazu Króla dostarczane ma bydz ubogiem wieśniakom okolic Fontainebleau, Rambouillet, Compiègne, &c. bezpłatnie na opał drzewo, pod warunkiem, ażeby wyniszczone lassy nowemi drzewami rozkrzewiali. W lasku Boulogne pracuje iuż w tym celu około 800 ludzi.

Rana postrzelonego Jen. La Garde w Nicei nie ma bydz śmiertelna; wyciągnięto kołę i gorączka zwolniła. Xże Angouleme za ledwo dowiedział się o nieszczęśliwym tem zdarzeniu, w którym utracił także życie goletni Pastor Desmont, pobiegł zaraz do tego miasta, i oświadczył publicznie, iż protestancka służba Boża odbywać się ma iak dawniey wolno i bez przeszkody pod opieką ustaw krajowych. (Ztamtąd poicchał Xże Angouleme przez Valence do Grenoblu.)

Sprawa Marszałka Neju.

Posiedzenie izby Parow d. 23 Listopada

Posiedzenie to zaczęło się o godzinie 11 przed południem. Pomiędzy świadkami widziano Xcia Albufery (Marszałka Suchet.) Prezes wezwał obrońcow Neja, aby w obecności iego wniesli za nim obronę. Jeneralny prokurator, P. Belfard, zbiiał obronę tak P. Berrye iako i P. Dupin, poczem zapytał się Prezes obu obrońcow czyli nie mają ieszcze co dodać P.

Berlye uczynił dodatkowo niektóre uwagi, poczem oddalili się Parowie dla naradzenia. Za powrotem oświadczyli Kanclerz i Prezes: iż izba Parow przyjęła wnioski Królewskich kommissarzow i oświadcza przywiedzione na obronę Neja dowody za niedostateczne, i przystępuje do rozpoczęcia sprawy. Tu powstały niejakie spory między Królewskimi prokuratorami i obrońcami Neja względem słuchania świadków. Parowie oddalili się powtórnie dla naradzenia. Za powrotem oświadczył Kanclerz, iż izba przychyliła się do odłożenia sprawy, stosownie do żądania obrońców Neja. Po wysłuchaniu zdania Królewskich kommissarzy sprawa odłożona została do 4 Grudnia godziny 10 z rana, bez żadney dalszey zwłoki. Posiedzenie zakończyło się o godzinie 7 w wieczor. (Po tem postanowieniu Marszałek Ney, który zdawał się być smutny, okazał się weselszym) Nazajutrz rano o godzinie 6 pod mocną strażą pieszą i konną przeprowadzony znów został z pałacu Parow do więzienia Conciergerie.

— D. 28. —

Nigdy jeszcze Król nie był z taką radością przyjęty, jak wczoraj, gdy pomszy pokazał się na ganku w południe.

Na podziękowanie Prezesowi izby Deputowanych, P. Laine, za udzielenie traktatu odpowiedział Król: "Gdybym był Królem innego krainy, mogłbym o nadziei zwątpić; ale Król Francuzki, poki widzi przed sobą Francuzow, nigdy nie rozpacza. Niechaj się połączą węzłem iedności,

a rany nasze zagoione zostaną."

Król i Xże Kondeusz żywo ubolewać mają nad warunkami pokoju.

Oto jest treść traktatu względem wysp Jońskich. (*) — Jońskie wyspy stanowią małą wolną i niepodległą krainę, pod nazwiskiem: Kraiu połączonych wysp Jońskich. Krainę ten zostaje pod bezpośrednią i wyłączną opieką Króla W. Brytanii i Irlandyi, jego dziedzicow i następcow. — Połączone kraie wysp Jońskich ustanowią sobie za zezwoleniem swojego opiekuna rząd wewnętrzny. — N. Król W. Brytanii ma prawo trzymać swoje osady w twierdzeniach i miastach tego kraiu. Siła zbrojna kraiowa zostawać będzie pod rozkazami dowodcy woysk N. Króla W. Brytanii. — Handlowa bandera połączonego kraiu wysp Jońskich uważana być ma jako bandera wolnego i niepodległego kraiu. N. Cesarz Austryacki przyrzeka temu królowi takie same korzyści i względy, jak W. Brytanii. Utrzymywani tam tylko będą handlowi ajenci Mocarstw. — Mocarstwa, które podpisały traktat Paryżki pod d. 30 Maia 1814 i akt kongressu pod d. 9 Czerwca 1815 wezwą także N. Króla obu Syeylii i Portę Ottomańską do przystąpienia do tej umowy.

(Mowią, iż W. Brytania najwięcej dla tego dostąpiła opieki nad ważnymi Jońskimi wyspami, ażeby tem dzielnicę zastaniać mogła brzegi śródziemnego morza przeciw napadom Afrykańskich rozbójników morskich, do czego to Mocarstwo przez posiadanie Malty szczególniej

(*) Siedem wysp Jońskich leżą na wstępie Adryatyckiego morza, przy zachodnim brzegu Pelopenesu, obfitują w najpiękniejsze plody, liczą do 200,000 mieszkanców, złożonych z Grekow, Włochow i Żydow. Nazywają się Korfu, w której leży iedna stolica tegoż nazwiska, Paxos, St. Mauro, Cefalonia, Zante, Theaki, (Itaka) i Cerigo, która na południu ku morzu Egejskiemu leży.

jest obowiązane. Anglicy osadzili te wy-
 ąpy jeszcze w roku 1809,)

Na końcu b. m. oczekiwany jest na
 powrót w Paryżu Marszałek Macdonald;
 kończy się bowiem już rozpuszczenie by-
 lego Francuzkiego woyska.

W Lill zakazane zostały z wyższego
 rozkazu zagraniczne gazety.

Jen. Drouot, który znajdował się z
 Bonapartem na wyspie Elbie, prosił i o-
 otrzymał, ażeby zaraz po Neju był sądzo-
 ny. Aresztowani są Jenerałowie: Du-
 four, Pouget, Grouchy, Lefevre-Des-
 nouettes, Gilly, Milhaud, &c. Przy Jen.
 Beliard znaleść miano papiery, które wy-
 stawiały nowo uknowane spiski. Mowią,
 iż wiele nieprzyjaciół spokoyności wygna-
 nych zostanie na zawsze do niezamieszka-
 łych okolic.

Minister policyi Caze wydał d. 24 b.
 m. rozkaz aresztowania Marszałka Masse-
 nay. Kommissarz policyi udał się z tym
 rozkazem do jego domu, ale go już nie
 zastał. Znajdujący się w ministrowstwie
 policyi stronnicy Bonapartego uwiadomili
 zapewne otem Marszałka, który przed 6
 czyli 8 godzinami przed przybyciem kom-
 missarza opuścił swoy dom i zniknął.

Przed oknami Królewskimi krzycza-
 no niedawno: Niech żyje Krol! Przeba-
 czenie Marszałkowi Ney!

N. Król nasz wysłę niebawnie kom-
 missarzow do Warszawy, dla obrachowa-
 nia pretensyy bylego Xięstwa Warszaw-
 skiego do Francyi.

z Londynu d 28 Listopada.

Przybyły d. 23 b. m. gońcem P. Plan-
 ta przywiózł podpisany d. 20 Listopada
 w Paryżu traktat pokoju między zprzy-
 merzonemi Mocarstwami i Francją, o-

czem zaraz gazeta Dworska oznaymiła, a
 w wieczor było miasto oświecone. Wiadomo-
 ść ta nie miała żadnego w pływku na
 papiery rządowe.

Lord Castlereagh przybył onegdaj z
 małżonką swoją z Paryża do Dower i udał
 się na parę dni do Lorda Liwerpoola do
 Walmercastie.

Traktat pokoju ma bydź d. 30 b. m.
 ogłoszony, poczem odprawione zostanie
 uroczyste nabożeństwo na podziękowanie
 Bogu za przywrocony pokoy.

Xże Rejent powrócił d. 25 do Lon-
 dynu i przyymował odwiedzenia Króle-
 wiczow braci. D. 27 były uniego pokoie,
 z d. 27 tajna rada. — Zdrowie Królowcy
 polepsza się. Królewicz Xże Kumberland
 mieszkać będzie z swoją małżonką przez
 zimę w swoim pałacu w Londynie.

Marszałkowa Ney pisała list do Xcia
 Rejenta, ale nie wiadoma nań odpo-
 wiedź.

Królewicz następcą tronu Szwedzkie-
 go udarował przez posta Szwedzkiego
 przy tutejszym Dworze, Barona Rehhaus-
 sen, wdowę i [dzieci Kapitana artyleryi
 Bogue, który w bitwie pod Lipskiem, &c.
 kierował kongrewskimi racami, 1500 f.
 szt.

Mowią, iż Xże Wellington ziedzie tu
 na czas nieaki.

Prywatne listy z Paryża donoszą, iż
 Fouché (Xże Otranto) będzie z Drezna od-
 wolany i przed sąd stawiony. Wielu Mar-
 szalkow, a mianowicie ci, którzy uznali
 się bydź nieprzyzwoitemi sędziami Neja,
 opuszczą Francją.

Niektóre pisma donoszą z Paryża, iż
 przed kilku dniami zaszła tam na iednym
 z teatrow żywa kłótnia między oficerami

Angielskiemi i Francuzką policją. Grana sztuka była nieprzyzwoitą satyrą na Anglików; officerowie gwizdali, żeby grać zaprzestano; chciano ich się pozbyć, ale nadaremnie. Sztukę odłożono nazajutrz, ale potem odwołaną została.

Nowy sposób oświecenia ulic Londyńskich gazem zda się więcej znajdować przeszkody niżeli w początkach rozumiało. Przeciw parowem machinom powstała także teraz publiczność. Wazrownia cukrowa w ulicy Well w Londynie, należąca do P. Constadt, w której podług nowego taniego sposobu używano parowych machin, została przez przepalenie parą na powietrze wysadzona. Okoliczne domy ucierpiały wiele od rozpryskionego waru cukrowego. Wiele ludzi utraciło przy tem wyskoku życie. Sześć osób, pomiędzy któremi znajdował się kierujący machiną człowiek, zostali cudem przy życiu, chociaż tuż przy machinie znajdowali się, która całą moc w górę wywarła. Sądzenie publiczności o tem zdarzeniu jest osobliwsze: Roznosiciele pism krzyczą po ulicach: "Oto prawdziwy opis okropnego zdarzenia w ulicy Well. Na coż gazowe zdadzą się świece i parowe maszyny? Wszecchnoemy mieć ich niechce!,,

Okręt Janus, który z Rio Janeiro (Brazylji) d. 6 Września odplynął, przyniósł wiadomość, że Xże Rejent Portugalski odstąpił na zawsze myśli powroćnia do Lizbony. Przybyła tam Hiszpańska fregata pod Jen. Virodot, poczem rozeszła się pogłoska, iż rzezony Jeneral przybył w poselstwie orękę zgicy corki Xcia Rejenta dla Króla Hiszpańskiego, a zgicy dla Królewicza Don Carlos. Inni atoli twierdzą, iż jest posłany dla nakło-

nienia Xcia Rejenta do woyny przeciw Euenes - Ayres.

W południowych prowincjach północney Ameryki bardzo obficie rodzi się cukier. Niektorzy plantownicy wywieźli w roku przeszłym po 80 beczek surowego cukru. — Mowią, iż niektóre wojenne okręty Angielskie odebrały rozkaz krążenia na wysokości Halifax, i ze z strony Angielskiego rządu uczynione zostały rządowi Amerykańskiemu przełożenia względem zajęcia jasiąpionych przez Indyanow w ysp nad rzeką Niagara.

Zdobyły pod Waterloo powoz Bonapartego miał Xże Reient kupić za 3000 gwineow.

Bankier Baring uczynił rządowi Francuzkiemu propozycje względem przyięcia wypłacenia nałożonych na Francuz 700 mil. fr. kontrybucyi, lecz mowią, iż rząd Francuzki woli mieć raczey ze swoiemi, niżeli z obcemi bankierami do czynienia.

O Jozefie Bonapartem mowią, iż żądał w Ameryce widzenia się z Prezydentem Maddison, ale ten odmówił mu, co go bardzo zgryść miało.

Z Hagi d. 2 Grudnia.

Królewicz następca nasz tronu udał się d. 29 b. m. o godzinie 5 zrana przez Ferlin do Peterzburga w podróż. Nadworny iego Marszałek, P. Ablaing Van Giessenburg, który zabrał także z sobą znaczne podarunki, pojechał przodem, dla poczynienia potrzebnych do podróży Królewicza przygotowań.

P. Antoni Laclercq mjanowany jest sekretarzem wydziału związkow zagranicznych.

J. K. Mość uznał P. Theremin jako Kró. Pruskiego, P. Ring jako Kró. Duński w Antwerpii, a P. Rochefort jako kr. Angielskiego konsula w Ostendzie.

DODATEK

DO N¹⁰ 101.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 17 GRUDNIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Dyrekcya Generalna Loteryi Krainowych.

Podaje do powszechney wiadomości, iż za pozwoleniem Rządu ustanowiona jest Loterya na majątność Tyszowce zwaną w Departamencie Lubelskim, powiecie Tomaszowskim położoną, a 1,149,000 zł. pol. sądownie otaxowaną. — Loterya ta składa się z 85,000 losow i z 1,001 wygranych, w iedney tylko klasie ciągnąć się mających. — Ciągnięcie tey Loteryi na dniu 30 Lipca 1816 roku rozpocznie się, i bez przerwy kontynuować się będzie. Stawka na ieden los jest ieden dukat Hollenderski ważny. — Upoważnieni do sprzedawania losow na tę Loteryą, w Warszawie w Domu Dyrekcyi Kantor Jeneralny, i dom wexlowy JPana Samuela Antoniego Fränkla, którzy złożyć się mającą w Dyrekcyi Loteryyney kaucyą ręczyć będą za siebie i za swoich Korrespondentow lub Kolektorow tak w Warszawie, i na Prowincyi, iako też i za granicą, którym losy do sprzedania powierzają.

Plany z obszerną informacją w krot-

ce wyйдą z druku i rozdawane bezpłatnie będą w Kantorach, powyżey do sprzedawania losow wymienionych.

Wygrane powyżey wspomniane w liczbie 1,001 są następujące:

1 Los	wygrywa	majątność Tyszowce.	
1 ditto	gotowizną	w złocie	1,200 c. z.
1 ditto	ditto	ditto	750 —
1 ditto	ditto	ditto	500 —
1 ditto	ditto	ditto	400 —
1 ditto	ditto	ditto	300 —
1 ditto	ditto	ditto	200 —
2 ditto	po 100 c. z.	ditto	200 —
2 ditto	— 75 —	ditto	150 —
5 ditto	— 50 —	ditto	250 —
10 ditto	— 25 —	ditto	250 —
20 ditto	— 20 —	ditto	400 —
30 ditto	po 15 c. z.	ditto	450 —
65 ditto	— 10 —	ditto	650 —
860 ditto	— 5 —	ditto	4300 —

1001 losow wygr. i majątność,

z 1,000 - - - - 10,000 c. z.

Ktoby sobie życzył losow na tę Lote-

Przy zaczenaiący się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Stycznia 1816 uprasza iey Redaktor, aby życzący ją trzymać raczyli się wcześniej zgłaszać.

rya, ma się zgłosić adressując list *franco* prosto do Dyrekcyi, przy załączeniu oraz kwoty stosowney do żądanej ilości losow.

W Warszawie d. 26 Listopada 1815.

Kochanowski.

Straszak, Sek.

Z Stuttgardu d. 15 Listopada.

Król Wirtemberski pod d. 13 b. m. odpowiedział Stanom na ich oświadczenie z d. 26 Października, w którym żądały przywrocenia dawney konstytucyi Wirtemberskiej. W odpowiedzi tej wyraził, że przytoczone przez Stany pobudki w tej mierze nie są mocnymi, ani dostatecznymi do skłonienia go, ażeby całemu Królestwu narzucał konstytucyą dawnego Xięstwa Wirtemberskiego, lub nową temuż Xięstwu; że jeśli nieszczęściem stany nie zechcą przyjąć umowy towarzyskiej, obowiązującej całe Królestwo, na owczas dawnemu Xięstwu zostawi dawną jego konstytucyą, a nada nową gruntującą się na prawdziwey reprezentacyi nowo nabytym krajom. Zapobiegając atoli Król temu, ułożył nowe fundamentalne zasady do konstytucyi całego Królestwa, które podał Stanom pod rozagę, spodziewając się, że te, jako teraz już dogodne, przyymą. Zasad tych jest 14, których treść taka: "Nie może zapaść żadne nowe prawo względem osobistej wolności, własności i samejże konstytucyi bez zezwolenia zgromadzonych Stanow. — Toż zezwolenie Stanow jest potrzebnem do zniesienia wszelkich praw dawnego. — Wszelkie prawo zapadłe od r. 1806, a będące przeciwnem przyszłej konstytucyi, tem samem się znosi. — Zabezpieczają się duchowne fundusze wyznaniu Ewangelickiemu podług myśli fundatorów, a potrzeby ko-

ścioła Katolickiego będą opatrzone. — Zaden dług nie może być zaciągnięty na kraj bez zezwolenia Stanow. — Zaręcza się bezpieczeństwo wierzycielom kraju. — Sądownictwo będzie bezstronne i prędkie. Podatki stałe i niestałe nie będą żądane od Stanow, aż po wykazaniu im wydatków mających cel słuszny, i gdy dobra narodowe nie będą dostatecznymi do opędzenia potrzeb kraju. — Obywatel mający zdatność może piastować każdy urząd publiczny bez względu na urodzenie i wiarę. — Urzędnika stanu postępującego wbrew przepisom konstytucyi zaskarża Stany. — Obywatle mogą się z kraju wynosić gdzieindziej. — Szlachta pierwszego i drugiego rzędu będzie miała konstytucyą, zastosowaną do nowych związków dawney szlachty Niemieckiej; rozumieć się ma atoli, iż szlachta nie zechce praw dla siebie takich, któreby nie zgadzały się z dobrem kraju, lub dobru innych obywateli były szkodliwe. — Urządzenie zgromadzenia Stanow nastąpi popług zasad, zabezpieczających prawa Monarchy, szlachty i ludu.,

Zasady te z radością w całym Królestwie przyjęto, i spodziewać się należy, iż załatwią zatargi między Królem i Stanami,

Z Rzymu d. 10 Listopada.

W dniu S. Karola Letycya Bonapartowa napodkąła Oyca S. iadącego do Króla Hiszpańskiego. Kazala zaraz swojemu powozowi stanąć, wysiadła z niego i ukłękła przed J. Świątobliwością, który niezaniebdał dać jej błogostawieństwa.

Xże Pokoju wyieżdza ztąd na czas niejakı do Neapolu.

Z Frankfortu d. 2 Grudnia.

Dzisiejsza gazeta tutejsza zawiera:— Gdy zawarcie ostatecznego traktatu pokoju z Francją dla różnych ważnych przyczyn przewlekło się do 20 Listopada, a zatwierdzenie jego dla odległości wysokich Monarchow nie będzie mogło tak prędko nastąpić, przeto ustanowienie granic różnych Niemieckich krajow nie mogło w Paryżu nastąpić i do załatwienia do Frankfortu odłożonem zostało. Zieżdżający się tu Ministrowie zatrudniają się tym przedmiotem, a gdy załatwiony zostanie, dopiero seym ligi Niemieckiej utworzony zostanie. Skoro jednak ziadają się wszyscy posłowie i deputowani na seym, z których wielu jeszcze nie przybyło, ale spodziewanemi wkrótce są, zaczęną się tymczasowe przygotowawcze naradzenia do formalnego utworzenia seymu.

Od wyższego Renu d. 28 Listopada.

Wojska Austriackie, które mają w Alzacyi zimować, jeszcze nie nadeszły, dopiero w przyszłym miesiącu oczekiwane są z Burgundy. Korpus Austriacki pod dowództwem Feld. porucznika Wimpfen, który dotąd stał w Alzacyi, odebrał rozkaz przeprowienia się jeszcze w tym miesiącu na prawy brzeg Renu i zająć leż zimowych. W Landau ma być administracja Niemiecka, która zależeć będzie od Arcy Xcia Karola. Zburzenie warowni w Hunindze musi być stosownie do rozkazu N. Cesarza Austriackiego do 15 Grudnia ukończone.

Jen. Rapp zdać się chce osiąść w Szwaycaryi, bo zamysła tam dobra kupić.

Z Bruxeli d. 29 Listopada.

Wczoraj przybyło tu 8 pułkow piękney

jazdy Pruskiej, powracających z Francyi do kraiu swego. Przeciąg ich przez rynek wraz z artyleryą trwał przeszło półtorej godziny.

Słychać, iż w Leodyum będzie szkoła głowna założona.

Z Akwisgranu d. 1 Grudnia.

Mowią, iż Jen. Gneisenau znajduje się już w Koblentz. Xże Blücher wychodzi i wyleżdza teraz codziennie; polepszyło się jego zdrowie i iak mówią odjedzie stąd d. 4 b. m. do stolicy państwa Pruskiego.

Podług najnowszych doniesień droga powracających z Francyi wojsk Pruskich odmieioną została; poydą poczęści przez Akwisgran i d. 6 już tedy przechodzić będą.

Stawny Wilberforc doniósł Xciu Blücherowi z Londynu o znaczney w Anglii zebraney składce 200,000 talarow dla rannionych i sierot poległych pod Waterloo Prussakow.

Rozmaite wiadomości.

Ochotni strzelcy miast Hamburga i Lubeki powrocili d. 30 Listopada z Francyi do swoich domow.

N. Cesarzowa Rossyyska w powrocie do Peterzburga przybyła d. 27 Listopada w wieczor do Krolewca, była iak nayuroczyściey przyięta i nazajutrz rano udała się w dalszą podróż.

Dania nie przyięta, iak mówią, ofiarowanego iey odkupienia Lauenburga za 1 mill. 200,000 talarow.

Największe Stopnie Mrozu.

Dnia 10 Grudnia 1815 stopni zimna	—	19
— 11	—	— 19
— 12	—	— 15, $\frac{1}{2}$
— 13	—	— 20,

1wszy raz) Adam Jabłoński w dobrach Kobylnikach, Powiecie Szkalbmirskim mieszkający, chce iechać na Ukrainę czterema końmi własnymi i z trzema ludźmi.

1wszy raz) Tomasz Woynałowicz Obywatel ziemi dwóch kraiowy, w Powiecie Staszowskim wieś Rembow posiadający w dobrach Narodowych Drugnia w Powiecie Szydłowskim, zamieszkały. Ma zamiar wjechać w Galicya, do dóbr swych dziedzicznych, wsi Bukowca, i części miasteczka Turki w Cyrkule Samborskim leżących, niemniej do miasta Tarnowa i samego Lwowa w interessach prawnych i familiynych, z dwoma ludźmi, Kaźmierzem Zarzyckim furmanem, i Józefem Błaszczkiewiczem lokajem, pojazdem i 4ma końmi własnymi, co podaje do wiadomości publiczney, z mocy kraiowego rozrządzenia.

2gi raz) Xiądz Drzędziński, Proboszcz Lelowski, ma zamiar wyiechania w W. Xięstwo Poznańskie swemi końmi 4 i z dwiema ludźmi.

2gi raz) Stefan Wielogłowski, Obywatel Dep. Krakowskiego, ma zamiar iechać do Galicyi w Cyrkuł Tarnowski, swoimi końmi z dwiema ludźmi.

2gi raz) Starozakonny Leyser Tugendhold, z Działoszyc, Powiatu Szkalbmierskiego i Dptu Krakowskiego, ma zamiar iechać do Wrocławia na nauki.

2gi raz) Jan Kadłubowski, Arędowny possessor dóbr Xiążnic i Jaxic w Powiecie Hebdowskim leżących tamże zamieszkały, wyjeżdza z dwiema ludźmi i 4 końmi w Galicyą Austrjacką.

3ci raz) Piotr Drzewiecki, zamieszkały w wsi Konicach, w Powiecie Jędrzejowskiem, Dpcie Krakowskim, ma zamiar iechania z żoną Felicyaną, dwiema ludźmi i czterema swoimi końmi, do Galicyi w Cyrkuł Myślinicki w interessach familii.

3ci raz.) Jakob Rzepecki, zamieszkały w Gonowie, w Powiecie Szkalbmierskim, Dpcie Krakowskim, ma zamiar iechania do Rossyi do Powiatu Wołkowyjskiego w Gubernii Grodzińskiej.

Niżej podpisany Notaryusz do publiczney podaie wiadomości, iż w skutek rezolucyi Wysokiego Trybunału i Instancyi Departamentu Krakowskiego, pod dniem 27 Listopada r. b. do liczby 3004 zapadley — Dom murowany z Ogirodem Stajnią i potrzebny zabudowaniami za Grodzką bramą w wydziale Stradom pod liczbą 295 stojący, w połowie do małoletnich po ś. p. Franciszce Heffelmaier pozostałych, a w drugiey do JP. Jerzego Heffelmaier, pozostałego Małżonka i małoletnich Opiekuna należący w dniu 29 Stycznia roku 1816 o godzinie 10 przed południem, iako na terminie przygotowawczym, zaczynając od summy szacunkowey zł. 644 gr. 20 w monecie srebrney kurrant w Kancellaryi niżej wyrażonego Notaryusza przy ulicy Floryańskiej pod liczbą 536 sprzedawanym będzie — Wszyscy zatym chęć kupna mający; opatrzywszy się w Vadium 1/10 szacunku wyrownywające to jest zł. 644 gr. 20 w miejscu czasie wyżej oznaczonym stawic się zechcą — O warunkach licytacyi każdego czynu w Kancellaryi Notaryatu wiadomość powziąć można. — Dan w Krakowie dnia 15 Grudnia 1815.

Antoni Szatowicz, Not. Pub. Dep. Krak.